

DECIZIE nr. 816 din 24 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 10 alin. \(5\) din Legea-cadru nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, coroborat cu [art. 8 - capitolul VIII - anexa VI din Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu [art. 1 alin. \(1\) și \(2\) și art. 6 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și a dispozițiilor [art. 17 alin. \(5\) din Legea nr. 303/2004](#) privind Statutul judecătorilor și procurorilor coroborat cu nota 1 - capitolul I - anexa VI din [Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu [art. 74 alin. \(1\) și art. 86 din Legea nr. 303/2004](#)

EMITENT

• CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 165 din 4 martie 2016](#)

Data intrării în vigoare 04-03-2016

Daniel Marius Morar	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Daniela Ramona Marițiu	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 10 din Legea-cadru nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, coroborat cu [art. 8 - capitolul VIII - anexa VI din Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu [art. 1 alin. \(1\) și \(2\) și art. 6 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și a dispozițiilor [art. 17 alin. \(5\) din Legea nr. 303/2004](#) privind Statutul judecătorilor și procurorilor coroborat cu nota 1 - capitolul I - anexa VI din [Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu [art. 74 alin. \(1\) și art. 86 din Legea nr. 303/2004](#), excepție ridicată de Ioan Cosmin Pantea în Dosarul nr. 3.722/2/2014 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.322D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la [Decizia Curții Constituționale nr. 579 din 29 septembrie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 30 octombrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din data de 27 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.722/2/2014, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 10 din Legea-cadru nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, coroborat cu [art. 8 - capitolul VIII - anexa VI din Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu [art. 1 alin. \(1\) și \(2\) și art. 6 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și a dispozițiilor [art. 17 alin. \(5\) din Legea nr. 303/2004](#) privind Statutul judecătorilor și procurorilor coroborat cu nota 1 - capitolul I - anexa VI din [Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu [art. 74 alin. \(1\) și art. 86 din Legea nr. 303/2004](#), excepție ridicată de Ioan Cosmin Pantea cu ocazia soluționării unei acțiuni având ca obiect anularea unui act administrativ.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, deși intenția legiuitorului a fost aceea de a asigura un sistem de salarizare unitar, după intrarea în vigoare a [Legii-cadru nr. 284/2010](#), prin mai multe acte normative, s-a stabilit ultraactivitatea unor reglementări anterioare în domeniul salarizării personalului bugetar. Aceste dispoziții legale, coroborate cu prevederile [art. 10](#) și ale [art. 11 din Legea-cadru nr. 284/2010](#), care instituiau un sistem de salarizare bazat pe clase și coeficienți de salarizare, au condus la existența unor discriminări în stabilirea și acordarea drepturilor salariale unor persoane aflate în situații similare. Astfel, s-a ajuns ca, la condiții de muncă și de vechime egale, un magistrat să fie retribuit diferențiat în funcție de data la care a împlinit o anumită vechime în muncă - respectiv înainte sau după data de 1 ianuarie 2010.

6. În ceea ce privește dispozițiile criticate din [Legea nr. 303/2004](#), susține că acestea au creat o discriminare în privința drepturilor salariale între persoanele care au dobândit calitatea de magistrat în baza dispozițiilor [art. 33 din lege](#), pe de-o parte, și cele care au dobândit această calitate în baza [art. 13 coroborat cu art. 16 din lege](#), pe de altă parte. Magistratii care au absolvit Institutul Național al Magistraturii se bucură de o recunoaștere suplimentară a

vechimmii în funcție față de magistrații care au dobândit această calitate în baza dispozițiilor art. 33 din aceeași lege. Astfel, primilor li se recunoaște ca vechime în funcție și perioada în care au fost auditori de justiție, cu toate că în respectiva perioadă au fost doar simpli cursanți și nu au desfășurat efectiv activități juridice, în schimb persoanelor care au dobândit calitatea de magistrat în baza dispozițiilor [art. 33 din Legea nr. 303/2004](#) nu li se recunoaște ca vechime în funcție perioada în care au desfășurat efectiv muncă juridică, respectiv ca fost avocat, notar, consilier juridic, ofițer de poliție judiciară etc.

7. Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că în cauză nu se poate reține o încălcare a principiilor egalității față de toți salariații și al remunerării egale, întrucât drepturile salariale ale magistraților care au împlinit o anumită vechime în muncă înainte de 1 ianuarie 2010 au fost stabilite în baza unor acte normative diferite față de drepturile magistraților care au împlinit o anumită vechime în muncă după data de 1 ianuarie 2010, în cauză fiind pe deplin aplicabil principiul "tempus regit actum". În acest sens, invocă [Decizia Curții Constituționale nr. 820/2006](#). Referitor la neconstituționalitatea [art. 17 alin. \(5\) din Legea nr. 303/2004](#) coroborat cu nota 1 a capitolului I al anexei VI din [Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu art. 74 alin. (1) și [art. 86 din Legea nr. 303/2004](#), reține că, în ceea ce privește inegalitatea de tratament, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că principiul egalității presupune identitate de soluții numai pentru situații identice. Or, în cauză este vorba despre persoane care se află în situații diferite din perspectiva vechimmii în muncă, vechimmii în magistratură și vechimmii în funcție. Pe cale de consecință, nu se poate reține o încălcare a principiului nediscriminării și egalității de tratament, practica Curții Europene a Drepturilor Omului fiind constantă în a considera că diferența de tratament devine discriminare, în înțelesul art. 14 din Convenție, doar atunci când se introduc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. În concluzie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Avocatul Poporului arată că normele criticate prevăd atât modalități referitoare la stabilirea vechimmii (în magistratură, în funcție sau în muncă), cât și aspecte legate de salarizarea judecătorilor, procurorilor, a personalului de specialitate juridică asimilat acestora și a magistraților-asistenți, fără a fi menționate criterii discriminatorii în funcție de care persoanele aflate în aceeași situație ar putea fi salarizate distinct. Totodată, din modul în care autorul excepției de neconstituționalitate a înțeles să o motiveze în principal, și anume printr-o comparare și coroborare a normelor cuprinse în [Legea-cadru nr. 284/2010](#) cu dispoziții din [Legea nr. 303/2004](#), rezultă că, mai degrabă, acesta aduce în discuție probleme legate de modalitatea de interpretare și aplicare a normelor legale incidente în materie. Or, astfel de aspecte nu pot constitui temei pentru ridicarea unei excepții de neconstituționalitate și excedează competenței Curții Constituționale, fiind de resortul instanței de judecată care se pronunță asupra fondului cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) și (3) din Constituția României. În concluzie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Curtea, având în vedere cele expuse în [Decizia nr. 579 din 29 septembrie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 30 octombrie 2015, și [Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011, precum și succesiunea legislativă în domeniu, apreciază că în materia salarizării personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale "Justiție" sunt aplicabile doar dispozițiile alin. (5) ale [art. 10 din Legea-cadru nr. 284/2010](#), iar nu și celelalte alineate ale acestui articol. Astfel, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie [art. 10 alin. \(5\) din Legea-cadru nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, coroborat cu [art. 8 - capitolul VIII - anexa VI din Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu art. 1 alin. (1) și (2) și [art. 6 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și a dispozițiilor [art. 17 alin. \(5\) din Legea nr. 303/2004](#) privind Statutul judecătorilor și procurorilor coroborat cu nota 1 - capitolul I - anexa VI din [Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu art. 74 alin. (1) și [art. 86 din Legea nr. 303/2004](#). [Legea-cadru nr. 284/2010](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010; [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013; [Legea nr. 303/2004](#) a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005.

Dispozițiile criticate au următorul conținut:

- [Art. 10 alin. \(5\) din Legea-cadru nr. 284/2010](#): "(5) Diferența dintre două clase de salarizare succesive este de 2,5% din salariul de bază, solda/salariul de funcție, indemnizația lunară de încadrare, utilizându-se rotunjirea la a doua zecimală a coeficienților de ierarhizare aferenți claselor de salarizare.";

- [Art. 8 - capitolul VIII - anexa VI din Legea-cadru nr. 284/2010](#): "(1) Judecătorii, procurorii, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și, după caz, cu vechimea în muncă și în funcție, potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Indemnizațiile de încadrare și celelalte drepturi ale judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți și ale personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor se stabilesc, după caz, de ministrul Justiției, de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de președintele Consiliului Superior al Magistraturii sau de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu excepția cazurilor în care prin lege specială sau prin prezenta lege se prevede altfel.";

- [Art. 1 alin. \(1\) și \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#): "(1) În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la [Legea-cadru nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

(2) În anul 2014, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.";

- [Art. 6 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#): "În anul 2014, prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător personalului de conducere, precum și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție».";

- [Art. 17 alin. \(5\) din Legea nr. 303/2004](#): "Perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție, dacă a promovat examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.";

- Nota 1 - capitolul I - anexa VI din [Legea-cadru nr. 284/2010](#): "Prin vechime în funcție, în sensul prezentei anexe, se înțelege vechimea în funcția de judecător, procuror, personal asimilat acestora sau magistrat-asistent.";

- [Art. 74 alin. \(1\) din Legea nr. 303/2004](#): "Pentru activitatea desfășurată, judecătorii și procurorii au dreptul la o remunerație stabilită în raport cu nivelul instanței sau al parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în magistratură și cu alte criterii prevăzute de lege.";

- [Art. 86 din Legea nr. 303/2004](#): "Constituie vechime în magistratură perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție, judecător financiar, judecător financiar inspector, procuror financiar, procuror financiar inspector, consilier și consilier de conturi în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, grefier cu studii superioare juridice sau personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), precum și perioada în care a fost avocat, notar, asistent judiciar, cadru didactic în învățământul juridic superior acreditat, jurisconsult, consilier juridic, ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice, expert criminalist cu studii superioare juridice, autorizat potrivit legii, personal de probațiune cu studii superioare juridice sau care a îndeplinit funcții de specialitate juridică în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, Institutul Român pentru Drepturile Omului, în Parlament sau în aparatul acestuia ori în cadrul Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Consiliului Legislativ."

13. În opinia autorului excepției, textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 7 și art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 10 alin. \(5\) din Legea-cadru nr. 284/2010](#), Curtea observă că, referitor la problema de drept a discriminării ce privește salarizarea sub aspectul trecerii într-o altă tranșă de vechime ulterior sau anterior anului 2011, a statuat că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumul ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. De altfel, Curtea a subliniat faptul că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării,

ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă (în acest sens s-a pronunțat Curtea prin [Decizia nr. 579 din 29 septembrie 2015](#), precitată, paragraful 18, și [Decizia nr. 669 din 26 iunie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012).

15. Totodată, prin [Decizia nr. 579 din 29 septembrie 2015](#), paragraful 20, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate, care instituie procentul de 2,5 ca diferență între două clase de salarizare, nu conțin niciun element de neconstituționalitate. [Art. 11 alin. \(3\) din Legea-cadru nr. 284/2010](#) stabilește, în mod diferențiat pe gradații, modul de calcul al procentelor cu care se majorează salariul de bază, spre deosebire de vechea reglementare aplicabilă salarizării magistraților, care prevedea o majorare de 5%, indiferent de treapta de vechime în muncă în care se trecea. Astfel, diferențele de salarizare referitoare la personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale "Justiție" provin din întreaga succesiune a actelor normative intervenite după anul 2011, raportată la prevederile aplicabile anterior anului 2011, iar nu din dispozițiile de lege criticate.

16. De asemenea, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, [Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, [Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007).

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, Curtea apreciază că soluțiile și considerentele mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 17 alin. \(5\) din Legea nr. 303/2004](#), Curtea observă că autorul excepției dorește, în esență, ca prin decizia Curții Constituționale să fie recunoscută ca vechime în funcția de judecător și procuror și perioada în care persoanele, care au dobândit calitatea de magistrat în baza dispozițiilor [art. 33 din Legea nr. 303/2004](#), au desfășurat muncă de avocat, notar, consilier juridic, ofițer de poliție judiciară etc.

19. Referitor la această critică de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin [Decizia nr. 14 din 22 ianuarie 2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 20 martie 2013, a statuat că dispozițiile [Legii nr. 303/2004](#) reglementează două modalități de admitere în magistratură. Cele două modalități au două elemente comune, primul constând în condițiile generale, enumerate la [art. 14 alin. \(1\)](#), ce definesc vocația sau posibilitatea unei persoane de a dobândi calitatea de magistrat, iar a doua rezidă în promovarea concursului organizat, în acest scop, pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații. În continuare, observăm că [art. 33 alin. \(1\) din lege](#) are în vedere o paletă largă de persoane care au vocația de a participa la concursul de accesare în magistratură, acestea desfășurând activități specifice fiecărei profesii în parte. Tocmai de aceea, dispozițiile [art. 33 alin. \(13\) din lege](#) dispun că, după numirea în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la [alin. \(1\) al aceluiași articol](#) sunt obligate să urmeze, pe o perioadă de 6 luni, un curs de formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii.

20. Pe de altă parte, Curtea constată că, potrivit [art. 16 alin. \(2\) și \(4\) din Legea nr. 303/2004](#), formarea profesională inițială în cadrul Institutului Național al Magistraturii constă în pregătirea teoretică și practică a auditorilor de justiție pentru a deveni judecători sau procurori, aceștia efectuând stagii de practică în cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor și asistând la ședințele de judecată și la activitatea de urmărire penală. Totodată, potrivit [art. 17 alin. \(1\) și \(2\) din Legea nr. 303/2004](#), auditorii de justiție beneficiază de o bursă având caracterul unei indemnizații lunare corespunzătoare funcției de judecător stagiar și procuror stagiar, aceasta având natura și regimul juridic al unui drept salarial. Astfel, având în vedere specificul pregătirii profesionale realizate în cadrul Institutului Național al Magistraturii, legiuitorul a apreciat că această perioadă constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.

21. Instanța de contencios constituțional a statuat cu valoare de principiu că "stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului" ([Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că "stabilirea principiilor și a condițiilor de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului" ([Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), precum și al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Cosmin Pantea în Dosarul nr. 3.722/2 /2014 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile [art. 10 alin. \(5\) din Legea-cadru nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, coroborat cu [art. 8 - capitolul VIII - anexa VI din Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu [art. 1 alin. \(1\) și \(2\) și art. 6 alin. \(2\) din](#)

[Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și a dispozițiilor [art. 17 alin. \(5\) din Legea nr. 303/2004](#) privind Statutul judecătorilor și procurorilor coroborat cu nota 1 - capitolul I - anexa VI din [Legea-cadru nr. 284/2010](#) și cu art. 74 alin. (1) și [art. 86 din Legea nr. 303/2004](#) sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE,

DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu
